

קאטר

החלום האמריקאי ז"ל

הסרט המעניין והבעייתי ביותר של השבוע, ואחד המרתקים ביותר שהוצגו השנה בארץ, הוא סרט שהתגנב למסכים כמעט מבלי שיבחינו בו. שמו קאטר ובון, כשם שני גיבוריו הראשיים, זאת אחת תמונות המרירות והעצובות ביותר של אמריקה, חלומותיה, אגדותיה ואמונותיה האמריקאיות. עם זאת, מדובר באחד מאותם הסרטים שבהם העלילה חשובה פחות מכל הפרטים המרכיבים אותה, ומשום כך, יוצא חלק גדול מו

ג'ף ברידג'ס הנער המזוהב

הקהל מאוכזב, מרוגז ולעתים אפילו בהרגשה שרימו אותו.

כאשר סרט מתיימר, כאחת הסצינות הראי שונות שלו, להציג חידה בלשית לפני הצופה, וכאשר בהמשך העלילה הוא מפתח את החידה, והולך, כביכול, לקראת מציאת פתרון, מותר לצופה לדרוש כי בסצינות האחרונות, אכן יוגש לו הפתרון על מגש של כסף. אך זה לא קורה.

ג'ף ברידג'ס בתפקיד בון ולייזה אייכהורן בתפקיד מו בסירטו של איוואן פאסר. קאטר ובון מה קרה לאומה הזאת

ממעוותות נילענות כשהרחמים העצמיים, השינאה והבדירות עושים יד אחת, כדי ליצור מקאטר יצור חדש, מעין מיפלצת מרתקת. ריצ'ארד בון הוא התגלמות הגבר האמריקאי האידיאלי שלא הלך למילחמה. האביטיפוס של הנער הקאליפורני המזוהב (שגם קאטר היה פעם כמוהו) הוא חי בשולי החברה, בורח מכל שמץ של אחריות אישית, נפשית או רגשית, ובכל פעם שעליו להכריע, להתחייב או לפעול, הוא פשוט מפנה את הגב ומסתלק.

בין שתי קאריקטורות מרות אלה של חלום הגבר האמריקאי שחולל, נעה אשה הכואבת את כאבו של הראשון, בוחלת בפחדנות של השני ומצאת לה מיפלט בתוך עננה מתמרת של אלכוהול, שנועדה לסוכך עליה מפני מציאות בלתי נסבלת.

מפני שלא החידה היא העיקר, אלא מה שהיא מסמלת, ומשום כך מיועד הסרט לא למי שמחפש בידור קל, לא למי שרוצה לנוח מן היום-יום, ולא למי שמקבל את הסיפור המוגש לו, כפי שהוא; בלי לחפש משמעויות ולהבין את הסמלים, בלי לעבוד במשך כל הסרט וגם לחשוב עליו לאחר מכן, קשה יהיה להבחין במעלות הרבות שטמונות בו.

גיבור מילחמה. אלכסנדר קאטר הוא גיבור מילחמה. הוא חוזר מוויאטנאם עם עין אחת, יד אחת ורגל אחת, משוכנע שזכותו הקרושה היא לשנוא את העולם הסובב אותו, ולהתנקם בו. הוא האיש שעבורו כל החלומות היפים הפכו סיוטים גורטסקיים. החל בצורתו החיצונית שנתעוזה לחלוטין, ועד למושגים של אהבת אשה, ידידות ואהבת המולדת, המקבלים

ברידג'ס והרד בקאטר ובון קאריקטורות מרות

שמעניין את הבימאי איוואן פאסר. מה שמתרחש בחייהם מהווה סימפטום של מחלה כללית, ולא של בעיה אישית.

התמונות הראשונות בסרט מראות פייסטה דרום-קאליפורנית במהירות איטית שעליצותה כמעט מאקאברית הן בשל גוני התמונה והן בגלל המהירות. בסצינה הבאה מגלים את בון מכפתר את מכנסיו אחרי ששרת את אחת הגבירות העשירות של המקום, שרות שלא השביע כלל את רצונה, אבל אינו מונע ממנו לבקש תשלום בתמורה. סצינה שלישית מובילה את בון דרך הרחובות הלחים של סנטה-ברברה, כאשר שיירת קארנבל, רכובה על סוסים לבנים, חוצה את הכביש מולו, סוסים לבנים שהם תזכורת למוסר האיכרים שרכבו עליהם פעם, וירכבו שוב, לקראת סיום הסרט.

מכונתו של בון נתקעת בסמיטה אפלה, ומאחוריו מגיחה מכונית מפוארת, העוצרת לרגע, בגשם, מרוקנת לתוך פח-אשפה גופה שסועה של נערה שנרצחה באכזריות, וממשיכה הלאה. עוד מראה סימבולי של נעורים המושחתים בלי תוחלת.

רפיש החיים. מה שקורה מכאן ואילך צריך להיות סיפור בלשי. המישרה מבקשת מבון עדות, קאטר הקולט רמו מפי ידיו מחליט כי החשוד במעשה הוא הגביר של העיירה, איל-נפט עתיר-נכסים ורב השפעה, וכאן צצה סדרה נוספת של התנכלויות לאמות-המידה המוסריות המקור דשות של אמריקה.

הגיבורים צריכים להיות מוסריים, נאמר העולם הזה 2415

ברברה סטרייסנר: טוטסי על הגג

היחודי ברגטיים), וזו הפתעה לטובה, כי מסתבר שלבאברה, הכימאית, היתה נכונות לראות מול המצלמה גם עצמים אחרים, חוץ ממנה עצמה. ומה הלאה? אני יקוקה, בראש וראשונה, למנוחה, לראות שוב את החיים המתנהלים סביבי, לבשל, לבלות מעט עם בניי, חוץ מזה. כמו

ללמוד פילוסופיה. באיזו מידה יכולה אשה שעברה את גיל ה-40 לגלם נערה בשנות העשרה לחייה המתחפשת לנער, ובאיזה אופן מסוגלת כוכבת-זמר להיות בימאית, בזאת ניווכח בעתיד הקרוב. התגובות בינתיים, קיצוניות למדי, יש המתלהבים מאוד ויש הפוסלים מכל וכל. אבל

אמריקה עומדת לגלות כימים אלה, אם הכוכבת הגדולה ביותר של הקולנוע שלה (לפי ריזוג השכר וההכנסות) היא חודת שיג'עון גרלות, או גאון אמיתי, הכוכבת, בארברה סטרייסנר, עומדת עתה למיבחן בסרט שהוא התגלמות חלומותיה ב-15 השנים האחרונות, היא בתבה, בימה וגילמה את התפקיד הראשי, כגידיסה הקולנועית של יענטל לפי יצחק באשביס סינר. הסרט כבר וכה לכינוי, טוטסי על הגג, הרומו על שילוב של, כבר על הגג עם תחבולת התחפושת של אשה לגבר, דוגמת ראסטין והפמן שהתחפש לאשה במצחיקון טוטסי.

בעיני סטרייסנר, יענטל הוא סיפור על נערה שרוצת לרכוש כינה ודעת עד כי התחפשה לנער, כדי שתקבל לשיבה, בעיירה מיוחדת אירופית במאה שעברה, כשיבה מתאכזת יענטל חבר ללימודים, וכשל אהבה זו היא נאלצת לשאת אשה, כי ורי אין איש יודע שהיא עצמה כלל אינה גבר כפי שהיא מעמידה פנים. כל זה, כמוכך, על רקע העיירה היהודית, אימת הפוגרומים ואמות-המוסר המיוחדות של התקופה. זה סרט שצריך להרים את המורל של כולנו, להפיח בנו תיקווה ולהכריז על אמונת האדם בחיים, גם בתנאים הקשים ביותר, מכריחה הגברת סטרייסנר.

בינתיים, היא דואגת גם לתיקון תרמית שהתערערה בעיקבות השמעות והסיפורים שהופצו עליה ועל מהלך ההסרטה כצ'כר סלובקיה, היא מציגת בגאווה שהצוות שלה התנרר לכתוב מיכתב לעיתונות, שכמובן לא פורסם לדבריה, על התענוג שהיה להם במחציתה. עניין זה עומד בניגוד גמור לסיפורים על הכוכבת הקאפריסית, שעוד בנעוריה דאגה לסלק את אחר הבימאים הוותיקים של הוליווד מאתר-הצילומים של מצחיקונת, מפני שהוא, ויליאם ויילר, לא התחשב די הצורך בדרישותיה. בפעם אחרת מיררה את חייו של התסריטאי בימאי פראנק פידסון בהסרטה כוכב נולד, עד כדי כך שהעיתונות התייחסה, לאחר מכן, לפרשיית שמאחורי המצלמה יותר מאשר למצוי המוגמר.

ברברה סטרייסנר בתפקיד יענטל עם אימי אירוויין רוצה ללכת לקולג

יענטל, גם בארברה גילתה בעצמה דחפים חדשים, אני חושבת שיש לי חשק ללכת לקולג', בשנה הבאה, הלכתי עם בני לשמוע כמה מן ההרצאות שהוא נהג לשמוע על אכזיסטני ציאלים ופילוסופיה והחלטתי שזה בשבילי." מצחיקונת.

לפחות בכמה מיכנים ראשונים עמדה בארברה בהצלחה. ראשית, היא הרגה מעבר לתקציב (17 מיליון דולר) רק ב-10 אחוזים, וזה כהחלט בגודל הסבירות ההוליוודית. שנית, היא היתה נדיבה מאוד עם צילומי התקריב של חברה למישחק בסרט, מאנדי פאטסן (מי ששיחק את האב